

ביצע עבירות מין בבנותיו וירצה 14 שנות מאסר לאחר שערעורו נדחה בעליון

בית המשפט העליון דחה את ערעורו של אדם שהורשע בביצוע עבירות מין בשלוש בנותיו והוא ירצה 14 שנות מאסר [ע"פ 9058/16]. המערער ביצע עבירות מין בשלוש בנותיו לאורך שש שנים, הורשע בביצוע עבירות מין רבות ובבית דין מחוזי נגזרו עליו 12 שנות מאסר. הוא ערער בפני בית המשפט העליון על חומרת עונשו ומנגד, המדינה ערערה על קולת עונשו. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוארך ל-14 חודשי מאסר.

הנאשם הוא נשוי ואב לתשעה ילדים, וביצע במשך 6 שנים [עבירות מין בשלוש בנותיו הקטינות](#). הוגשו נגדו שלושה כתבי אישום שבהן מתואר כיצד נגע בבנותיו וכפה עליהן לגעת בו, התחכך בהן ואף ניסה לכפות עליהן יחסי מין. הנאשם נשפט בבית המשפט המחוזי בירושלים בתאריך 7.6.16. הוא הודה רק בחלק מהאישומים, אולם בית המשפט קיבל את גרסתן של בנותיו והרשיע אותו בעבירות של ניסיון מעשה סדום בקטינה בת משפחה ועבירות רבות של [מעשה מגונה בקטינה בת משפחה](#). בגין אלה נגזרו עליו 12 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי לשלוש המתלוננות בסך 230,000 ₪. הוא ערער על הכרעת הדין וחומרת גזר הדין. מנגד ערערה המדינה על קולת עונש המאסר.

הדיון בערעורו התקיים בבית המשפט העליון, בתאריך 7.3.18, בראשות כב' השופט נ' הנדל, כב' השופט נ' סולברג, כב' השופט י' אלרון. ב"כ המערער טען כי אין להאשימו בעבירה של ניסיון למעשה סדום שכן לא ניסה לעשות כך ולכן יש לזכותו מאישום זה. נוסף על כך מעשיו לא בוצעו בתדירות שנטען כי בוצעו. כמו כן לא הוכח כי אחת מבנותיו לא שיתפה פעולה עם מעשיו והתעלמו מהעובדה שחצתה את גיל 14 ולכן מתחם העונש שקבע בית משפט קמא גבוהים מידי. הודגש היעדר עברו הפלילי והעובדה שלא ישוב לראות את הוריו הזקנים. נוסף על כל אלה, טען ב"כ של המערער כי סכומי הפיצויים גבוהים ושרירותיים; ב"כ המשיבה טענה כי העונש שקיבל המערער קל מידי ואינו הולם את חומרת מעשיו ומידת אשמתו. הודגשה החובה להגן על שלומם הפיזי והנפשי של קטינים והיותם חסרי ישע ותלויים בהוריהם. בניגוד לטענת המערער, הקל בית משפט קמא מידי בעונש לאור הנזקים הכבדים שנגרמו לבנותיו. אף כי הודה בחלק ממעשיו, הרי תסקיר שירות המבחן מצא כי לא קיבל אחריות על מעשיו ולא הביע עליהם חרטה ויתרה מכך, הוא מאשים את בתו בשיתוף פעולה עימו. לאור אלה דרשה המשיבה להחמיר בעונשו ולהעמידו על 14 שנות מאסר.

שופטי בית המשפט העליון הסכימו עם טענות המשיבה. צוין כי עדויות הבנות אמינות מאוד וכי הן אף ביקשו לדייק בכל המיוחס לאביהן ולא להשחיר את פניו. טענתו שבתו חצתה את גיל 14 לא נכונה, שכן בעת ביצוע המעשים הייתה בת 13. העבירות שביצע חמורות מאוד, פגעו בבנותיו הקטינות שהיו נתונות למרותו ונגרמה להן פגיעה שכמעט ואינה ניתנת לריפוי. ביתן של הבנות שאמור להיות מבצרן הפך לבית כלא עבורן ואביו הפך לאויבן. עברו הנקי וגילם של הוריו אינו רלבנטי. השופטים פסקו כי העונש שגזר עליו בית משפט קמא לא מבטא את חומרת מעשיו ולכן קיבלו את ערעור המשיבה, החמירו בעונשו והוא ירצה 14 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המשיבה, מדינת ישראל: עו"ד דפנה שמול.

ב"כ המערער: עו"ד אריאל הרמן.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.

{*:fast_contact}